

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

لیکوال: ملک اشفاق
ژباړن: زاهد خلیلی
۲۸ اکتوبر ۲۰۱۴

د ابن خلدون ژوند، اند او فلسفه

۱

یادداشت:

اوراق تاریخ ۳ سده اخیر به روشنی نشان می دهد که طبقات حاکم فئودال، در حالی که خود و خانواده هایشان به سرعت برق از زبان و ادبیات پشتوفاصله می گرفتند و در هر منطقه ای که زندگانی داشتند، تطابق با زبانی و فرهنگی با محیط ماحول را یکی از شاخصه های «تمدن پذیری» به شمار می آوردند، یعنی آنهایی که در تحت سیطره، قیادت و حتا همجواری سلسله های قاجاری پارس زندگانی داشتند، بیشتر از «پارسی» تمام تخمهایشان را در سبد پارسی می گذاشتند و آنهایی که در رابطه با هند بریتانوی قرار داشتند، انگلیس نمائی و انگلیس مشربی را از اختراعات اجدادی شان به شمار می آوردند و در هیچ زمینه ای، کمترین تبارز و بوئی از افغان و افغانیت، زبان و فرهنگ آن از آنها استشمام نمی شد، در ظاهر ادعای تقویت زبان پشتو را نموده، با اتخاذ سیاست ضد ملی و تفرقه افگانه، به جای تقویت آن زبان، دوری و نفرت از آن زبان را در بین متکلمان سایر زبانها، ترویج می نمودند.

پورتال «افغانستان آزاد-آزاد افغانستان» افتخار دارد بنویسد:

از همان آغاز ایجاد پورتال، با حرکت از موضع خدمت به تمام زبانها و فرهنگهای کشور، بدون کمترین حب و بغضی نسبت به این و یا آن زبان، ما در تلاش بوده ایم تا بستر رشد تمام زبانها را در پورتال مساعد ساخته، در حد امکان، تهاجمات زبانهای بیگانه را از زبانهای کشور بزدانیم.

در همین بستر است که پورتال «افغانستان آزاد-آزاد افغانستان» با جذب همکاری های به دور از ریا و فریب، همکاران گرانقدر زبانهای مختلف کشور را جذب نموده آثار ارسالی شان را با ویراستاری قناعت بخشی منتشر ساخته است. به خصوص وقتی بخواهیم مختصری به ارتباط نشر آثار و مقالات به زبان پشتو چیزی بنگاریم، با آن که آنچه را تا کنون انجام داده ایم به هیچ صورت متناسب با نیازمندی های کشور ندانسته و از آن بابت، انتقادات احتمالی دوستان و علاقه مندان را می پذیریم، مگر در مقایسه با سایر سایتها، به جرأت می توانیم به اثبات برسائیم که بیشتر از همه یک سر و گردن نسبت به دیگران بلند تر می باشیم. چنانچه نشر آثار علمی، فرهنگی و سیاسی همکاران گرانقدری چون آقایان «خیل شعشی»، «فرهاد ویار»، «بهاند» و مترجمین «سند» خوبترین گواه در این زمینه می باشد.

محرك ما در انجام این مأمول، اعتقاد راسخ ما به این امر است:

یک زبان را زمانی می توان تقویت نمود که آن زبان را قادر به رفع نیازمندیهای متکلمان خودش و سایر زبانها ساخت، به عبارت دیگر هرگاه یک زبان قادر گردد تا مطالب بیشتری را برای مراجعه کنندگان در دسترس قرار دهد، به همان میزان، می تواند جای خویش را بین زبانهای دیگر مستحکم بسازد.

گذشته از چنین دید زبان شناسانه ای، از بعد سیاسی مسأله نیز نقش زبان در صیانت آراء و اعتقاد سالم مردم، از تهاجمات پیهم استعمار و ارتجاع از چنان اهمیتی برخوردار است، که هیچ عنصر خواستار تغییر مناسبات حاکم در کشور نمی تواند نسبت به آن بی توجه بماند.

با در نظر داشت تذکرات کوتاه در فوق، اینک که مترجم پر کار کشور آقای «زاهد خلیلی» خود پیشقدم گردیده و با ارسال ترجمه هایشان دست همکاری به طرف پورتال خودشان دراز نموده اند، ما ضمن آن که از این همکاری استقبال و دست شان را به گرمی می فشاریم، برای ایشان و سایر دوستان و همکاران بار دیگر تأکید می ورزیم که «پورتال افغانستان- آزاد افغانستان» به هیچ حزب، سازمان و یا گروه خاصی تعلق نداشته، متعلق به تمام آنها نیست که با خط جلی ضد استعماری و ضد ارتجاعی آن توافق دارند.

شاد و تندرست باشید

اداره پورتال AA-AA

د ژباړن خبري

مسلمانو پوهانو نړۍ ته په هر علمي ډگر کې ډیر خدمتونه کړي دي، داسې پوهان لرو، چې د زیاترو علومو بنسټونه یې ایښي دي، په خپلو افکارو او لیکنو سره یې د نړۍ نقشه بدله کړې ده او د خپلو لیکنو په واسطه یې علمي انقلابونه راوستي دي.

په منځنیو پېړیو کې، چې لویدیځ د جهالت په تور تم او تیارو کې ډوب وو، د لویدیځ برعکس منځنی پېړۍ په ختیځه اسلامي نړۍ کې د رڼا او روښنایۍ څخه ډکې وې، علمي څیړنې او لیکنې کیدې، مسلمانو پوهانو په مختلفو علومو کې کتابونه ولیکل او په دې کار سره یې راتلونکي اسلامي امت ته ویاړونه پریښودل.

علامه ابن خلدون د هغو سترو علماء څخه دی، چې په علومو کې ډیرې لاسته راوړنې لري، هغه دټولنپوهنې د علم د لومړنیو پوهانو څخه شمیرل کېږي، هغه په لومړي ځل د تاریخ د فلسفې اساس کینود، د تاریخ د علم په اړه یې زیاتي څرگندونې وکړې، چې (مقدمه) یې یو شهکار اثر گڼل کېږي په داسې حال کې چې دده څخه مخکې هیڅ عالم د تاریخ په اړه څرگندونې نه درلودې، ابن خلدون په لومړي ځل د قومونو د عروج او زوال عوامل وڅیړل، د ښوونې او روزنې، جغرافیې، حکومت کولو او نورو موضوعاتو په اړه یې لیکل وکړل.

په پښتو ژبه کې د مسلمان پوهانو د ژوند او فلسفو په اړه ډېر کم کتابونه لیکل شوي یا ژباړل شوي دي، زموږ اکثره پښتانه خپل مسلمان اتلان په درست ډول نه پېژني؛ ځکه، چې کار ورته نه دی شوی؛ خو، برعکس په کتابتونونو کې اکثره غیر علمي کتابونه موندل کېږي، د بې مفهومه شعري ټولگو، غورچانونو او بې معنا ناولونو کتابونه زیات موجود دي، که شعر یا ناول تاریخي، سیاسي او اخلاقي اړخ ولري، بیا هم څه به په کې وموندل شي، کله ددې څخه هیڅ گټه نه شي تر لاسه کیدای.

د قلم د خاوندانو څخه می غوښتنه داده، چې پښتو ژبه په علمي آثارو ښکلي کړي، تر څو نوی ځوان نسل د علمي پرمختگ په لاره یون وکړای شي، خپل مسلمان اتلان او پوهان وپېژني، د هغوی د بریا رازونه خپل او مبارزه، فکر او ژوند یې خپل سرمشق وگرځوي.

د کتاب لیکوال، ملک اشفاق د ارود ژبي تکره لیکوال دی، مخکې یې هم په پښتو ژبه د ځینو فیلسوفانو د ژوند په اړه کتابونه ژباړل شوي دي، په اردو ادب او سیاست کې دوه ماستری لري، زما ژباړه کیدای شي، ځینې نیمګړتیاوې ولري، چې د هغې بڼه غواړم.

په درنښت

د پښتو ژبي د علمي پرمختګ په هیله

زاهدخلیلي

د ښوونې او روزنې د پوهنځي د تاریخ دپارتمنت د دریم کال زده کړیال

تقریظ

په اسلامي امت کې ډېر داسې پوهان شته، چې په عملي ډګر کې په نړیواله سطحه نوښت گر او تاریخ جوړونکي شخصیتونه دي، د هغو له جملې څخه یو هم علامه ابن خلدون دی، چې په ټولنپوهنه (علم الاجتماع) کې نړیواله پیژندل شوې څیره ده او د هغه کتاب (المقدمه) د ټولنپوهنې د اصلي منابعو څخه ده.

نوموړی په اتمه هجري قمري پېړۍ (۷۳۲-۸۰۸ هـ ق = ۱۳۳۲-۱۴۰۶ م) کې په تونس کې زیږیدلی دی او په قاهره کې میشت شوی دی.

نوموړی څو تالیفات لري، چې تر ټولو غوره یې (المقدمه) ده، چې د هغه د تاریخ د کتاب سریزه ده، او د اهمیت له کبله نړیوالو ژبو ته ژباړل شوی ده.

زما په آند، پښتو ژبه د هغه د علمي آثارو څخه بې برخې ده، له دې کبله زه فکر کوم د زاهدخلیلي په زیار د ابن خلدون اړوند لیکل شوي اثر پښتو ژباړه په ځای او د تقدیر وړ کار دی، تر څو نوموړی مسلمان شخصیت ددې ژبي ویونکو ته وروپیژندل شي.

ما د ډیرو مصروفیتونو له کبله د کتاب د بشپړ لوستلو فرصت ونه موند، تر څو یې دقیقه ارزونه وکړم؛ خو، دا وایم، چې دا د ژباړې په ډګر کې د زاهدخلیلي ښه هڅه ده او کیدای شي، چې ځینې نیمګړتیاوې ولري. په هر حال، د هغه هڅه د تقدیر وړ ده او له الله تعالی څخه ورته د لازیاتو بریاوو غوښتنه کوم.

دوکتور عزیزالرحمن

ننګرهار پوهنتون

د شرعیاتو پوهنځي استاد

د لیکوال خبرې

د لویدیځو قومونو دویم ژوندون (رنسانس) د مسلمانانو او ختیځو پوهانو د فکر منځته راتګ دی، د منځنیو پېړیو مسلمانو مفکرینو د خپلو څیړنو، تجربو او صلاحیتونو په واسطه نوي علوم رامنځته کړل. د مسلمانو مفکرینو هرې طبقې په طبیعي علومو کې زیات اختراعات وکړل، په ادب، هنرونو، طبیعت، طب او جراحي، کیمیا، ریاضي او ټولنیزو علومو کې یې شانداره لاسته راوړنې درلودې.

د اروپا په علمي ادارو، کالجونو او پوهنتونونو کې پېړۍ، پېړۍ د مسلمانو پوهانو د کتابونو نه د اساسي کورسونو په توګه ګټه اخیستل کېده؛ خو کله چې په مسلمانانو باندې د څیړنې دروازي بندې شوې؛ نو اروپا د مسلمانو پوهانو د رامنځته شویو علومو په اساس قوي او علمي شوه او بیا (لویدیځ) د مسلمانانو د جهالت پورې زیات خنډل. د دغه جمود په پېر کې زیات شمیر لویدیځو علماء د مسلمانو پوهانو څیړنې او لاسته راوړنې د خپلو قومونو پورې د تړلو هڅې کولې، د ابن خلدون سره هم د همدغسې کار کولو هڅه شوې وه؛ خو، نویو څیړنو اروپایي پوهان بیا اړ کړل، چې د دغه ستر مفکر او تاریخپوه علمیت ته قائل شي، اوس په اروپایي او امریکایي پوهنتونونو کې د ابن خلدون شخصیت د یو اقتصاد پوه، ټولنپوه او تاریخپوه په ډول منل شوی دی. د امریکا پخواني ولسمشر رونالد ریګن په یوه تلویزوني مرکه کې ابن خلدون ته نیکې پېرزوینې وړاندې کړې او ویې ویل، زه نن ځکه د امریکا ولسمشر یم، چې ما د ابن خلدون د فلسفې نه ډیره ګټه اخیستې، د هغه د فلسفې نه اغیزمن شوی یم او هغه مې په خپل ژوند کې پلي کړه؛ ځکه، نو هغه زما خوښ شخصیت دی. ددې نه معلومېږي، چې د ابن خلدون علمي شخصیت په نړۍ باندې څومره ستره اغیزه لري.

ملک اشفاق

د کتاب لیکوال

کورنی یې

د ستر مفکر، تاریخپوه، ټولنپوه او سیاست پوه ابن خلدون شجره په دې ډول ده. ابو زید ولي الدين عبدالرحمن بن محمد بن محمد بن الحسن بن محمد بن جابر بن محمد بن ابراهيم بن عبدالرحمن بن خلدون، په ابن خلدون سره پېژندل شوی او د عربو د یمني قبایلو سره یې اړیکه درلوده. د ابن خلدون لومړي نیکونه د لومړي هجري پېړۍ په وروستیو کې د یمن څخه اندلس ته ولاړل، دا هغه وخت وه، کله چې بربریانو اندلس په بشپړ ډول نیولی وه. ددې کورنی لومړنی شخص چې اندلس ته ولاړ، هغه په خلدون سره پېژندل کېده، د هغه نوم خالد بن عثمان بن خطاب بن کرب بن معدی بن الحارث بن وائل بن حجر وه؛ ځکه، نو مور ویلې شو، چې دې کورنی د حجر د قبیلې سره اړیکه درلوده، دغه قبیلې د حضرموت په سیمه کې د زیات عزت، شهرت او علم درلودونکي وه، د حجر د قبیلې یو شاخ کنده د ابن خلدون د نیکونو د کورنی لومړني اشخاص وو. په دې وخت کې د کنده د قبیلې مشر وائل بن حجر وو، یو مشهور روایت دی، چې وائل بن حجر د حضرت محمد (ص) په خدمت کې هم حاضر شوی وو او وائل بن حجر صحابي وو. وائل بن حجر د حضرت محمد (ص) په مخکې اسلام قبول کړی وو او پیغمبر علیه السلام د هغه اولاد ته دعاء هم کړی وه.

ابن خلدون چې په خپل کتاب (مقدمه) کې د قومونو د عروج او زوال کوم اصول بیان کړي، د هغې نه څرګندېږي، چې د ابن خلدون په شجره کې څه شک شته دی.

څرنگه، چې ابن خلدون او نیکه یې خلدون تر منځ لس پشته واټن دی؛ خو، د ابن خلدون د اصولو مطابق باید دا شل یا یوویشت پشته وي، ابن خلدون په خپله مقدمه کې وایي، چې په هره پېړۍ کې درې پشته ضروري دي، د ابن خلدون او نیکه تر منځ یې اووه پېړۍ واټن موجود دی؛ ځکه، نو د ابن خلدون شجرې د کره والي په اړه شک شته دی؛ خو، زموږ لپاره دا دومره اړینه نه ده، مور باید د ابن خلدون د سیاسي، علمي او عملي ژوند په اړه مالومات تر لاسه کړو؛ ځکه، د عربو مشرانو شجرې په دویمې او دریمې هجري پېړیو کې لیکل شوي دي، کوم چې ډیرې مهمې ندي.

په تاريخ كې د ابن خلدون د كورنۍ نوم په لومړي ځل په دريمه هجري پېړۍ كې ذكر شوی دی، د ابن خلدون كورنۍ په دغه وخت كې د اندلس په اشبېليه ښار كې اوسېده.

ابن خلدون په خپله وايي، چې دده كورنۍ په دغه وخت كې د قوميت د عصبيت ښكار وه، چې په دې سره يې كورنۍ ډېره قوي وه، ددې عصبيت په وجه د قریشي واكمنانو او اموي كورنۍ پر ضد د عصبيت جذبې اوج ته رسېدلې وه، په همدې وجه د ابن خلدون كورنۍ په حكومت كې زياته ونډه او اغېز درلوده، د ابن خلدون د كورنۍ يو مشر كرب په ۲۸۰ هـ كال كې د اشبېلي د حاكم پر ضد پاڅون وكړ، حكومت يې تر لاسه كړ او خپلواك دولت يې رامنځته كړ، دغه حكومت د څلورمې هجري پېړۍ د نيمايي او د اموي خلافت له منځه تلو پورې دوام وكړ او ښه په شان او شوكت سره يې حكومت كاوه.

ددې وروسته د كرب اولادې د بنو عباد په حكومت كې هم ډېره ونډه درلوده، د بنو عباد كورنۍ د پنځمې هجري پېړۍ پورې حكومت وكړ او د يمني عربو دغه كورنۍ (خلدون كورنۍ) په كې زيات اغېز درلوده؛ خو، كله چې په اوومه هجري پېړۍ كې د اندلس عيسايانو په اشبېليه كې حكومت جوړ كړ؛ نو د ابن خلدون كورنۍ افريقا ته هجرت وكړ او په تونس كې يې د بنو حفص دربار ته لاره پيدا كړه.

د بنو حفص په دربار كې دغې كورنۍ د حكومت ښې څوكۍ په لاس كې درلودې، د خلدون د كورنۍ په اړه په دې باندې ښه پوهيږو، چې دوی تل د حكومت كولو خوبونه ليدل.

كه د ابن خلدون شجره صحيح ومنو، كومه چې د هغه كورنۍ د كنده قبيلې سره تړي؛ نو، دا خبره جوتيري، چې د ابن خلدون كورنۍ تل د حكومت په سياسي كارونو مداخله كوله؛ خو، د حكومت كولو خوب يې پوره نه شو.

نوربیا